

Una cosa inquietava Íria aquesta nit i aquesta vegada no eren els pensaments aclaparadors sobre el seu casament obligat, sinó la dolça veu d'una dona.

La noia, va calcular que serien aproximadament les tres del matí, llavors, què feia algú cantant entre els carrerons de la vila a aquesta hora?

Enredar els dits sobre el seu llarg cabell color castany clar mentre romania asseguda fent mil preguntes; Hauria de seguir la veu? Hauria de demanar-li que calli? O Hauria d'ignorar-ho tot?

[...]

Com si d'un impuls elèctric es tractés Íria va deixar les preguntes i es va aixecar del llit. Es va col·locar el seu característic vestit blanc i va procedir a sortir de casa fent el mínim soroll possible, per no despertar a la seva mare, o a la seva germana menor que es trobaven dormint.

Íria jurava que aquella veu semblava procedir d'algun carreró del poble, però un cop fora de casa es va adonar que aquella cançó procedia d'un lloc encara més llunyà.

Potser, la platja?

[...]

Els seus peus tocaven la fina i freda sorra, característica de les platges d'Eivissa, lloc on residia Íria.

Alhora, els seus ulls no podien creure el que estaven veient.

A la riba de la mar una jove dona de cabells ataronjats fregant el color daurat cantava la melodia que feia estona portava escoltant.

Íria no va dubtar ni un instant a acostar-se a pas accelerat cap a ella.

Per a la seva sorpresa, quan arribà on es trobava la dona, aquesta va voltejar la mirada revelant així els seus ulls plens de llàgrimes.

La noia de cabell ataronjat va estendre ambdues mans esperant una resposta corporal per part d'Íria, aquesta va entrellaçar les mans amb les de la noia i es va deixar guiar.

[...]

La dona que fins al moment Íria desconeixia a poc a poc feia que les dues s'introduïssin al mar.

Ella en cap moment es va negar, estava encegada per la seva bellesa.

Les dues van començar a transformar-se en escuma, barrejant-se així amb la mateixa de la mar.

Però del que en aquell moment Íria no era conscient és que la mateixa Afrodita, completament enamorada d'ella, amb actes egoistes, l'havia arrabassat del món humà, per començar una nova vida al costat d'ella i les altres deesses.